

Vec C-25/11

Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação SA

proti

Fazenda Pública

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Supremo Tribunal Administrativo)

„Dane – Šiesta smernica o DPH – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – článok 17 ods. 2 a 5 a článok 19 – ‚Dotácie‘ použité na nákup tovarov a služieb – Obmedzenie práva na odpočítanie dane“

Abstrakt rozsudku

1. *Prejudiciálne otázky – Prípustnosť – Nevyhnutnosť predložiť Súdnemu dvoru dostatočne presné údaje o skutkovom a právnom kontexte – Rozsah*

(článok 267 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 23)

2. *Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Obmedzenia práva na odpočítanie dane – Dotácie*

(Smernica Rady 77/388, článok 17 ods. 2 a 5, článok 19)

1. Informácie, ktoré musia byť poskytnuté Súdnemu dvoru v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, neslúžia iba na to, aby Súdnemu dvoru umožnili poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočné odpovede, ale aj na to, aby vládam členských štátov, ako aj ďalším dotknutým osobám bola poskytnutá možnosť predložiť pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Na tieto účely je potrebné, aby vnútroštátny súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého sa začleňujú ním položené otázky, alebo prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú.

Pokiaľ teda informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom postačujú na objasnenie predmetu sporu vo veci samej, ako aj jeho hlavných otázok s významom pre právny poriadok Únie a umožňujú členským štátom predložiť pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora a úinne sa zúčastniť na konaní pred Súdnym dvorom, ako aj Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, návrh na začatie prejudiciálneho konania treba považovať za prípustný.

(pozri body 30, 31)

2. Článok 17 ods. 2 a 5, ako aj článok 19 šiestej smernice 77/388 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát, keď oprávňuje zmiešané zdaniteľné osoby vykonať odpočet stanovený v uvedených ustanoveniach podľa urenia všetkých tovarov či služieb alebo ich časti, vypočítal odpočítateľnú sumu v odvetviach, v ktorých takéto zdaniteľné osoby vykonávajú len zdaniteľné plnenia, tak, že do menovateľa zlomku použitého na určenie odpočítateľného podielu zahrnie „dotácie“ nepodliehajúce dani.

Pokiaľ bola zdaniteľná osoba oprávnená vykonať odpustenie podľa metódy skutočného urzenia, ustanovenia článku 19 šiestej smernice sa neuplatňujú, a teda nemôžu obmedziť právo na odpustenie v uvedených oblastiach, ktoré vyplýva z tejto smernice.

(pozri body 42, 43 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 16. februára 2012 (*)

„Dane – Šiesta smernica o DPH – Odpustenie dane zaplatenej na vstupe – článok 17 ods. 2 a 5 a článok 19 – ‚Dotácie‘ použité na nákup tovarov a služieb – Obmedzenie práva na odpustenie dane“

Vo veci C-25/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) z 10. novembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 17. januára 2011, ktorý súvisí s konaním:

Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação SA

proti

Fazenda Pública,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory A. Prechal, sudcovia L. Bay Larsen (spravodajca) a E. Jarašinas,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação SA, v zastúpení: A. Jacinto a M. Brás, advogados,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a P. Guerra e Andrade, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná

bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 17 ods. 2 a 5 a článku 19 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci žaloby medzi Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação SA (ďalej len „Varzim Sol“) a Fazenda Pública vo veci dodatočného platobného výmeru dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) a úrokov z omeškania za roky 2002 až 2004.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa článku 2 ods. 1 šiestej smernice DPH podlieha „dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou“ a „dovoz tovaru“.

4 Článok 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice znie:

„A. Na území štátu

1. Základom dane je:

a) v prípade poskytovania tovaru alebo služieb, ktoré nie sú uvedené v nasledujúcich bodoch b), c) a d), všetko, čo predstavuje protihodnotu, ktorú získal alebo získa dodávateľ [alebo poskytovateľ – *neoficiálny preklad*] od kupujúceho, od zákazníka alebo od tretej strany za tento tovar alebo služby vrátane dotácií priamo súvisiacich s cenou tohto tovaru alebo služieb“.

5 Článok 17 šiestej smernice, ktorý upravuje vznik a rozsah práva na odpust, v odsekoch 2 a 5 stanovuje:

„2. Pokiaľ sa tovary a služby používajú na účely jeho zdaniteľných plnení, daovník [zdaniteľná osoba – *neoficiálny preklad*] má právo odpustiť nasledovné položky z dane, ktorú má zaplatiť:

a) [DPH] splatnú alebo zaplatenú za tovary alebo služby, ktoré mu dodal alebo má dodať iný daovník [jej dodala alebo má dodať iná zdaniteľná osoba – *neoficiálny preklad*];

b) [DPH] splatnú alebo zaplatenú za dovezené tovary;

c) [DPH] splatnú podľa článkov 5 (7) a) a 6 (3).

...

5. V prípade tovarov a služieb pre potreby daovníka [zdaniteľnej osoby – *neoficiálny preklad*] obe plnenia zahrnuté v odsekoch 2 a 3, kde ide o odpustiteľnú [DPH] a pri plneniach, kde [DPH] nie je odpustiteľná, je povolené odrátať [odpustiteľ – *neoficiálny preklad*] iba tú časť [DPH], ktorá sa týka prvých plnení.

Táto časť sa určí v súlade s článkom 19 za všetky plnenia realizované daovníkom [Tento podiel sa určí v súlade s článkom 19 pre všetky plnenia uskutočnené zdaniteľnou osobou – *neoficiálny preklad*].

Členské štáty však majú právo:

- a) splnomocniť daovníka, aby určil pomernú časť za každú oblasť svojej podnikateľskej činnosti s tým, že za každý sektor bude vedený samostatný účet [splnomocniť zdaniteľnú osobu, aby určila podiel pre každú oblasť svojej podnikateľskej činnosti, pokiaľ je pre každú oblasť vedené samostatné účtovníctvo – *neoficiálny preklad*];
- b) nútiť daovníka, aby určil časť za každý sektor svojej podnikateľskej činnosti a viedol samostatné účty za každý sektor [zaviazať zdaniteľnú osobu, aby určila podiel pre každú oblasť svojej podnikateľskej činnosti a potom viedla pre každú oblasť samostatné účtovníctvo – *neoficiálny preklad*];
- c) splnomocniť alebo nútiť daovníka, aby robil odpočet dane z pridanej hodnoty na základe použitia všetkého alebo časti tovarov a služieb [splnomocniť alebo zaviazať zdaniteľnú osobu, aby vykonala odpočet dane pre všetky tovary alebo služby, alebo pre niektorú ich časť – *neoficiálny preklad*];
- d) splnomocniť alebo nútiť daovníka, aby robil odpočet podľa pravidiel uvedeného v prvom pododseku v súvislosti s tovarmi a službami použitými pri tu definovaných plneniach [splnomocniť alebo zaviazať zdaniteľnú osobu, aby vykonala odpočet dane podľa pravidiel uvedeného v prvom pododseku, a to zo všetkých tovarov a služieb použitých pri tam definovaných plneniach – *neoficiálny preklad*];
- e) v prípade, keď ide o [DPH], ktorá sa daovníkovi neodpočíta, táto je nesignifikantná a treba ju považovať za nulu [stanoviť, že ak [DPH], ktorá sa zdaniteľnej osobe neodpočíta, je zanedbateľná, nezohľadní sa – *neoficiálny preklad*].

...“

6 Článok 19 uvedenej smernice, ktorý stanovuje pravidlá uplatniteľné na výpočet odpočítateľného podielu, v odseku 1 stanovuje:

„1. Číastka odpočítateľná [Podiel odpočítateľný – *neoficiálny preklad*] podľa prvého pododseku článku 17 (5) sa vypočíta podľa vzorca [je daný zlomkom – *neoficiálny preklad*], kde:

- ako číastka sa uvádza celková suma obratu bez [DPH] za rok za plnenia, pri ktorých možno [DPH] znížiť [odpočítať – *neoficiálny preklad*] podľa článku 17 (2) a (3);
- ako menovateľ sa uvádza celková suma obratu, bez [DPH], za rok za plnenia zahrnuté do číastka a za plnenia, kde sa daň z pridanej hodnoty neznižuje [neodpočítava – *neoficiálny preklad*]. Členské štáty môžu do menovateľa zahrnúť aj sumu podpory (subvencie) [sumu dotácií – *neoficiálny preklad*], ktorá nie je uvedená v článku 11 A ods. 1 písm. a).

Táto časť sa určí z ročného základu ako percento so zaokrúhlením na číslu neprevyšujúcu ďalšiu jednotku [Tento podiel sa určí ročne a definuje sa ako percentuálny podiel zaokrúhlený na celé percento – *neoficiálny preklad*].“

Vnútroštátne právo

7 § 23 zákonníka o DPH stanovuje:

„1. Ak zdaniteľná osoba pri výkone svojej činnosti uskutočňuje dodávky tovarov alebo poskytuje služby, pri ktorých ešte nevzniká právo na odpočet, môže si daň zaplatenú pri nákupe odpočítať len v percentuálnom pomere zodpovedajúcom rožnej sume plnení, pri ktorých vzniká právo na odpočet.

2. Bez ohľadu na znenie predchádzajúceho odseku zdaniteľná osoba môže vykonať odpočet podľa skutočného určenia všetkých použitých tovarov a služieb alebo ich ešte za predpokladu, že o tom vopred informuje generálne riaditeľstvo priamych a nepriamych daní bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť generálneho daňového riaditeľstva stanoviť tejto zdaniteľnej osobe osobitné podmienky alebo pozastaviť tento postup v prípade zistenia, že zdanenie bolo značne skreslené.

3. Daňový orgán môže daňovníkovi uložiť povinnosť postupovať podľa ustanovení prechádzajúceho odseku:

- a) ak zdaniteľná osoba vykonáva odlišné hospodárske činnosti;
- b) ak uplatnením postupu uvedeného v odseku I bude zdanenie značne skreslené.

4. Osobitný odpočítateľný percentuálny podiel stanovený v odseku 1 je daný zlomkom, kde v čitateli sa uvádza suma rožného obratu bez dane za dodávky tovarov a poskytovanie služieb, pri ktorých vzniká právo na odpočet podľa § 19 a § 20 ods. 1, a v menovateli sa uvádza suma rožného obratu bez dane za všetky plnenia uskutočnené zdaniteľnou osobou vrátane plnení oslobodených od dane alebo nepodliehajúcich dani, najmä dotácií nepodliehajúcich dani, ktoré nie sú dotáciami na vybavenie.

...“

8 Spoločnosti, ktoré majú koncesiu na prevádzkovanie hazardných hier v hernej oblasti, podliehajú najmä ustanoveniam zákonného dekrétu č. 422/89 z 2. decembra 1989 v znení zmien a doplnení. § 16 tohto zákonného dekrétu stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté iné povinnosti uvedené v tomto predpise, ďalšie právne predpisy a príslušné koncesné zmluvy, koncesionárske spoločnosti sa zaväzujú:

...

b) pravidelne organizovať zábavné programy na dobrej umeleckej úrovni v priestoroch kasína stanovených na tento účel;

c) podporovať a organizovať turistické, kultúrne a športové akcie, podieľať sa na podobných oficiálnych iniciatívach smerujúcich k podpore cestovného ruchu v dotknutej hernej oblasti a podporovať alebo zabezpečovať propagáciu hernej oblasti v zahraničí...

2. Na splnenie povinností stanovených v písmenách b) a c) vyššie uvedeného odseku koncesionári musia vyčleniť sumu vo výške aspoň 3 % hrubých príjmov pochádzajúcich z hier, ktoré dosiahli v predchádzajúcom roku, alebo, ak ide o prvý rok koncesií, v dotknutom roku, pričom v každom prípade nesmie byť suma určená na dodržiavanie uvedených povinností nižšia než 1 % týchto príjmov.“

9 Zmluvný režim koncesií na prevádzkovanie hazardných hier v herných oblastiach bol

zmenený a doplnený zákonným dekrétom ?. 275/2001 zo 17. októbra 2001. ?lánok 2 ods. 4 tohto zákonného dekrétu stanovuje:

„Ro?né protiplnenia, ktorými sú viazaní koncesionári herných oblastí Algarve, Espinho, Estoril a Póvoa de Varzim, nesmú by? nižšie než hodnoty uvedené v pripojenej tabu?ke...“

10 ?lánok 5 uvedeného zákonného dekrétu, ktorý sa týka režimu odpo?tu výdavkov v oblasti zábavy a propagácie cestovného ruchu, stanovuje:

„1. Z ro?ných protiplnení z prevádzkovania ?inností, ktoré sú koncesionárske spoločnosti povinné poskytova?..., sa do výšky 1 % hrubých príjmov pochádzajúcich z hier odpo?ítajú výdavky súvisiace s výkonom povinností stanovených v ?lánku 16 ods. 1 písm. b) a c) zákonného dekrétu ?. 422/89..., ktoré nemôžu by? nižšie než 3 % hrubých príjmov pochádzajúcich z hier.

2. V prípade, ak uvedené výdavky, pripo?ítané k ?istým nákladom na zábavné ?innosti a stravovacie služby a k výdavkom na propagáciu a marketing, prekro?ia hodnotu zodpovedajúcu 3 % hrubých príjmov pochádzajúcich z hier, koncesionári... majú právo na ?alší odpo?et vo výške 50 % výdavkov, ktoré presahujú požadovanú minimálnu sumu..., pri?om ?alší odpo?et nemôže prekro?i? 3 % hrubých príjmov pochádzajúcich z hier.

3. Tento ?alší odpo?et možno uskuto?ni? len za predpokladu, že ide o herné oblasti Póvoa de Varzim..., a len do výšky 25 % zvýšenia hrubých príjmov pochádzajúcich z hier za každý hospodársky rok vo vz?ahu k predchádzajúcemu hospodárskemu roku“.

11 Takto stanovené pravidlá týkajúce sa odpo?tu výdavkov v oblasti zábavnej ?innosti a propagácie cestovného ruchu sú uvedené v koncesnej zmluve na prevádzkovanie hazardných hier v stálej hernej oblasti Póvoa de Varzim, ktorá bola udelená spoločnosti Varzim Sol.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Varzim Sol prevádzkuje kasíno na základe koncesnej zmluvy na prevádzkovanie hazardných hier v stálej oblasti Póvoa de Varzim uzavretej 14. decembra 2001. Táto zmluva ju zaväzuje k tomu, aby organizovala ur?ité umelecké zábavné a kultúrne ?innosti, ale aj k tomu, aby sa podie?ala na propagácii oblasti, v ktorej sa kasíno nachádza.

13 Varzim Sol vykonáva ?innosti v oblasti prevádzkovania hier, ktoré sú oslobodené od DPH, a v oblasti reštaura?ných služieb a zábavnej ?innosti, ktorá podlieha DPH, ako aj v správnej a finan?nej oblasti s ?iasto?ným odpo?tom DPH. V oblastiach podliehajúcich DPH sa odpo?et zaplatenej DPH vykonáva pod?a metódy skuto?ného ur?enia v súlade s ?lánkom 23 ods. 2 zákonníka o DPH.

14 Navyše na základe uplatnite?ných právnych predpisov a koncesnej zmluvy je Varzim Sol povinná zaplati? portugalskému štátu po?iato?né protiplnenie, ale tiež ro?né protiplnenie vypo?ítané na základe príjmov dosiahnutých v oblasti prevádzkovania hier. Táto spoločnosť je oprávnená odpo?íta? od tohto ro?ného protiplnenia ?as? nákladov vynaložených na splnenie svojich povinností v oblasti zábavnej ?innosti a propagácie cestovného ruchu. Výška tohto odpo?tu závisí od výšky vynaložených nákladov, ako aj od výšky príjmov získaných z hernej ?innosti.

15 V nadväznosti na da?ovú kontrolu Varzim Sol dostala dodato?né platobné výmery vo výške 496 697,14 eura za roky 2002 až 2004. Tieto opravy vychádzajú zo spochybnenia metódy použitej spoločnosťou Varzim Sol na výpo?et odpo?ítate?nej sumy DPH zaplatenej v oblasti reštaura?ných služieb a zábavnej ?innosti.

16 Fazenda Pública totiž tvrdí, že odpo?et výdavkov v súvislosti so zábavnou a propaga?nou

Ľinnosťou od roľného protiplnenia sa musí kvalifikovať ako prevádzková dotácia v zmysle článku 23 ods. 4 zákonníka o DPH. Zastáva názor, že keďže táto dotácia nepodlieha DPH, reštauračné služby a zábavné činnosti sa musia považovať za zmiešané činnosti. Odpoveď DPH zaplatenej v týchto oblastiach sa teda musí uskutočniť na základe podielu umožňujúceho zohľadniť tak činnosti oslobodené od dane, ako aj činnosti podliehajúce dani.

17 Varzim Sol požadované sumy zaplatila, avšak podala žalobu. Túto žalobu Tribunal administrativo e fiscal do Porto zamietol. Varzim Sol podala odvolanie na Supremo Tribunal Administrativo.

18 Varzim Sol tvrdí, že aj keď sa odpoveďaná suma musí kvalifikovať ako dotácia *quod non*, nemôže to mať vplyv na odpoveď DPH zdaňovanými osobami, ktoré v rámci metódy skutočného určenia vykonávajú len zdaniteľné plnenia, a nie plnenia oslobodené od dane, ako sú reštauračné služby a zábavné činnosti, pri ktorých vzniká právo na odpoveď odvedenej DPH.

19 Varzim Sol subsidiárne tvrdí, že argumentácia Fazenda Pública, ktorú prevzal Tribunal administrativo e fiscal do Porto, vedie k skresleniu v oblasti odpoveďu DPH, čo je v rozpore so šiestou smernicou tak, ako ju vykladá Súdny dvor v rozsudkoch zo 6. októbra 2005, Komisia/Španielsko (C-204/03, Zb. s. I-8389), a Komisia/Francúzsko (C-243/03, Zb. s. I-8411).

20 Za týchto okolností Supremo Tribunal Administrativo rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je článok 23... zákonníka o DPH zlučiteľný s článkom 17 ods. 2 a 5 a článkom 19 šiestej smernice...?“

2. Je [v prípade kladnej odpovede na prvú otázku] v súlade s článkom 17 ods. 2 a 5 a článkom 19 šiestej smernice, ak uvedený článok 23 zavádza zvláštny podiel odpoveďu [DPH] odvedenej zdaňovanými osobami, ktoré uskutočňujú výlučne zdaniteľné plnenia, aj keď to uskutočňujú skutočným určením, ktoré je založené na existencii dotácií nepodliehajúcich dani v tejto oblasti (‚vstupy‘)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

21 Portugalská republika vznáša námietku neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

22 Pokiaľ ide teda o prvú otázku, tento írsky štát uvádza, že cieľom tejto otázky je posúdenie zlučiteľnosti portugalského vnútroštátneho práva, a to článku 23 zákonníka o DPH, s niektorými ustanoveniami spoločného systému DPH.

23 Hoci Súdny dvor môže v rámci súdnej spolupráce zavedenej článkom 267 ZFEÚ poskytnúť vnútroštátnemu súdu na základe skutočností uvedených v spise výklad, ktorý môže byť pre ňu užitočný pri posudzovaní účinkov ustanovení práva Únie, žiadna časť rozhodnutia vnútroštátneho súdu však neobsahuje presný ani dokonca stručný údaj o ustanoveniach portugalského vnútroštátneho práva, o ktoré ide v konaní vo veci samej.

24 Nepresnosť prvej otázky tiež znamená, že sa má považovať za žiadosť o všeobecné stanovisko, ktorú nemožno na základe článku 267 ZFEÚ pripustiť.

25 Tieto úvahy v podstate platia aj pre druhú otázku.

26 Preto nedostatky rozhodnutia vnútroštátneho súdu neumožňujú Súdnemu dvoru, aby poskytol užitočnú odpoveď, a ani neumožňujú členským štátom a ostatným dotknutým osobám, aby predložili v tejto veci pripomienky.

27 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že systém spolupráce zavedený článkom 267 ZFEÚ je založený na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom. V konaniach za týchto podmienok výklad vnútroštátnych ustanovení prislúcha vnútroštátnym súdom a nie Súdnemu dvoru a Súdnemu dvoru neprislúcha vyslovovať sa v rámci konania za tohto článku k zlučiteľnosti predpisov vnútroštátneho práva s ustanoveniami práva Únie. Súdný dvor má naopak právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prostriedky vyplývajúce z práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť zlučiteľnosť vnútroštátnych právnych predpisov s právnou úpravou Únie (rozsudky zo 6. marca 2007, Placanica a i., C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Zb. s. I-1891, bod 36, ako aj z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Zb. s. I-7633, bod 37).

28 Hoci je pravda, že podľa doslovného znenia prejudiciálnych otázok, ktoré položil vnútroštátny súd, je Súdný dvor vyzvaný k tomu, aby sa vyslovil k zlučiteľnosti ustanovenia vnútroštátneho práva s právom Únie, nič však Súdnemu dvoru nebráni, aby vnútroštátnemu súdu poskytol užitočnú odpoveď a poskytol mu výklad spadajúci do rámca práva Únie, ktoré mu umožnia, aby sám rozhodol o zlučiteľnosti vnútroštátneho práva s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Placanica a i., už citovaný, bod 37).

29 Po druhé treba pripomenúť, že Súdný dvor môže zamietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátneho súdu len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdný dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 61, ako aj z 31. marca 2011, Schröder, C-450/09, Zb. s. I-2497, bod 17).

30 Pokiaľ ide konkrétne o informácie, ktoré musia byť poskytnuté Súdnemu dvoru v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, neslúžia iba na to, aby Súdnemu dvoru umožnili poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočné odpovede, ale aj na to, aby vládam členských štátov, ako aj ďalším dotknutým osobám bola poskytnutá možnosť predložiť pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Na tieto účely je potrebné, aby vnútroštátny súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého sa zaŕeňujú ním položené otázky, alebo prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú (pozri rozsudok Schröder, už citovaný, bod 18).

31 Pokiaľ teda informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom postačujú na objasnenie predmetu sporu vo veci samej, ako aj jeho hlavných otázok s významom pre právny poriadok Únie a umožňujú členským štátom predložiť pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora a úinne sa zúčastniť na konaní pred Súdnym dvorom, ako aj Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, návrh na začatie prejudiciálneho konania treba považovať za prípustný (pozri v tomto zmysle rozsudok Schröder, už citovaný, body 19, 21 a 22).

32 V prejednávacom prípade sa v rozhodnutí vnútroštátneho súdu uvádza, že pokiaľ ide o reštauračné služby a zábavné činnosti, ktoré vykonáva Varzim Sol a ktoré podliehajú DPH, odpodet zaplatenej DPH sa uskutoční podľa metódy skutočného určenia. Okrem toho, pokiaľ ide o ročné protiplnenie vypočítané na základe príjmov dosiahnutých v oblasti prevádzkovania hier, ktoré je Varzim Sol povinná zaplatiť štátu, táto spoločnosť je oprávnená od neho odpodítať časť nákladov vynaložených na splnenie svojich povinností v oblasti zábavnej činnosti a propagácie

cestovného ruchu. Keže podľa názoru daovej správy tento odpoet predstavuje prevádzkovú dotáciu nepodliehajúcu DPH, reštauračné služby a zábavné inosti sa musia považova za zmiešané inosti, a preto odpoet DPH zaplatenej v týchto oblastiach sa musí uskotoeni na základe podielu umožujúceho zhadni tak inosti oslobodené od dane, ako aj inosti podliehajúce dani. Varzim Sol tvrdí, že táto údajná dotácia nemôže mať vplyv na odpoet DPH zdaniteľnými osobami, ktoré v rámci metódy skutoného urenia vykonávajú len zdaniteľné plnenia a nie plnenia oslobodené od dane, ako sú reštauračné služby a zábavné inosti, pri ktorých vzniká právo na odpoet odvedenej DPH.

33 Tieto informácie sú vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 30 a 31 tohto rozsudku postaujúce. Navyše ni nenasveduje tomu, že by informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom neumožnili dotknutým osobám uvedeným v lánku 23 Štatútu Súdneho dvora predložiť svoje pripomienky v súlade s týmto lánkom a úinne sa zúastni na konaní pred Súdny dvorom.

34 Z toho vyplýva, že návrh na zaatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O veci samej

35 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či lánok 17 ods. 2 a 5 a lánok 19 šiestej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby lanský štát, keď oprávuje zmiešané zdaniteľné osoby vykonať odpoet stanovený v uvedených ustanoveniach podľa urenia všetkých tovarov alebo služieb alebo ich asti, vypoítatenú sumu v oblastiach, v ktorých takéto zdaniteľné osoby vykonávajú len zdaniteľné plnenia, tak, že do menovateľa zlomku použitého na urenie odpoítateného podielu zahrnie „dotácie“ nepodliehajúce dani.

36 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je právo na odpoet uvedené v lánku 17 a nasl. šiestej smernice neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Právo na odpoet sa uplatuje bezprostredne pre všetky daou zažujúce plnenia uskotoenené na vstupe. Akékoľvek obmedzenie práva na odpoet DPH má dosah na úroveň daového zaženia a musí sa uplatniť podobným spôsobom vo všetkých lanských štátoch. Z toho vyplýva, že výnimky sú prípustné len v prípadoch, ktoré sú výslovne upravené v šiestej smernici (pozri najmä rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 28).

37 lánok 17 ods. 1 uvedenej smernice v tejto súvislosti stanovuje, že právo na odpoet vzniká vtedy, keď vzniká daová povinnosť v súvislosti s daou, ktorá je odpoítatečná, a odsek 2 tohto lánku oprávuje zdaovanú osobu, pokiaľ ide o tovary a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných plnení, odpoítať z DPH, ktorú má zaplatiť, da splatnú alebo zaplatenú za tovary alebo služby, ktoré mu dodala alebo má dodať iná zdaniteľná osoba (pozri rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 29).

38 Pokiaľ ide o zmiešané zdaniteľné osoby, z lánku 17 ods. 5 prvého a druhého pododseku šiestej smernice vyplýva, že právo na odpoet sa vypoíta podľa podielu ureného v zmysle lánku 19 tejto smernice. Uvedený lánok 17 ods. 5 tretí pododsek pritom oprávuje lanské štáty vybrať niektorú z ďalších metód urenia práva na odpoet uvedených v tomto pododseku, a to najmä urenie odlišného podielu pre každú oblasť inosti alebo odpoet dane podľa urenia všetkých tovarov alebo služieb, alebo ich asti k uritej inosti (pozri rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 30).

39 lánok 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice stanovuje, že dotácie priamo súvisiace s cenou tovaru alebo služby sú zdaniteľné rovnako ako táto cena. Pokiaľ ide o iné dotácie, ako sú tie, ktoré priamo súvisia s cenou, lánok 19 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že lanské štáty majú možnosť ich zahrnúť do menovateľa pri výpočte podielu, ktorý sa uplatňuje, keď zdaovaná

osoba vykonáva zároveň plnenia, pri ktorých vzniká právo na odpôčet, a plnenia oslobodené od dane (pozri rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 31).

40 Je nesporné, že pokiaľ ide o konanie vo veci samej, Varzim Sol bola oprávnená vykonať odpôčet podľa inej metódy, ako je metóda podielu určená na základe článku 19 šiestej smernice, a síce podľa urôenia všetkých tovarov alebo služieb, alebo ich časti ku konkrétnej činnosti, teda podľa metódy stanovenej v článku 17 ods. 5 treťou pododseku tejto smernice.

41 Keže činnosti, ktoré Varzim Sol vykonáva v oblasti reštauračných služieb a zábavných činností, podliehajú DPH, právo na odpôčet podľa metódy skutočného urôenia sa týka všetkých daní, ktoré sa zúčujú plnenia uskutočnené na vstupe.

42 Keže zdaniteľná osoba bola oprávnená vykonať odpôčítanie podľa metódy skutočného urôenia, ustanovenia článku 19 šiestej smernice sa neuplatujú, a teda nemôžu obmedziť právo na odpôčítanie v uvedených oblastiach, ktoré vyplýva z tejto smernice.

43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 17 ods. 2 a 5, ako aj článok 19 šiestej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát, keď oprôčuje zmiešané zdaniteľné osoby vykonať odpôčet stanovený v uvedených ustanoveniach podľa urôenia všetkých tovarov či služieb alebo ich časti, vypočítal odpôčítateľnú sumu v odvetviach, v ktorých takéto zdaniteľné osoby vykonávajú len zdaniteľné plnenia, tak, že do menovateľa zlomku použitého na urôenie odpôčítateľného podielu zahrnie „dotácie“ nepodliehajúce dani.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 17 ods. 2 a 5, ako aj článok 19 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát, keď oprôčuje zmiešané zdaniteľné osoby vykonať odpôčet stanovený v uvedených ustanoveniach podľa urôenia všetkých tovarov či služieb alebo ich časti, vypočítal odpôčítateľnú sumu v odvetviach, v ktorých takéto zdaniteľné osoby vykonávajú len zdaniteľné plnenia, tak, že do menovateľa zlomku použitého na urôenie odpôčítateľného podielu zahrnie „dotácie“ nepodliehajúce dani.

Podpisy

* Jazyk konania: portugalčina.